

Disertační práce se zabývá analýzou sémantických rovin tematizace motivu smrti v literárním spektru české poezie a prózy 20. století.

V úvodních dvou kapitolách je zvolen přístup zaměřený na širší interpretaci vývoje pojetí smrti se zřetelem k filozofickým, psychologickým, lékařským, etickým a duchovním přístupům.

Vzhledem k obsažnosti materiálu jsou rámcově nastíněny jednotlivé modifikace postojů k otázkám umírání v rámci evropského středověkého kontextu s odkazy na dochovaná díla českého písemnictví.

Filozofické roviny problematiky se dotýká rozbor prací vybraných autorů, jejichž koncepty měly vliv na českou literární tvorbu v průběhu 20. století, nebo byly prostřednictvím této tvorby přímo či latentně reflektovány.

Literární obraz smrti v české literatuře 20. století je v disertační práci interpretován v členění, které reflektuje výrazné literárně-historické mezníky souvisejících s proměnami vnímání smrti i s proměnami jejího obrazu.

Klasifikace je v souvislosti s jednotlivými sémantickými aspekty tohoto vývoje provedena do pěti základních oblastí, v nichž se tematizace smrti projevuje v literárních dílech jakožto dominantní prvek architektiky jednotlivých textů.

První skupinu děl vyznačujících se ve vztahu ke ztvárnění toposu smrti jistými specifiky tvoří katolicky zaměřená poezie a próza, jejíž autoři se v důsledku rostoucí sekularizace světa v období 1. třetiny 20. století musejí vyrovnávat s proměnou duchovního klimatu a s posunem životních hodnot, do nichž se opětovně budou snažit vnášet důraz na nutnost vnímání transcendentálních přesahů lidského života. ...